

WELKOM IN MIJN OASE'

BEZOEK HET
HUIS VAN
MARTINE
TIJDENS
ECOBOUWERS
OPENDEUR

DUURZAME COCON IN HET HART VAN DE STAD

Interieurontwerper Martine Ceymeulen verhuisde van een plattelandshoeve naar een prachtig lage-energiehuisje in hartje Mechelen. Tijdens Ecobouwers Opendeur heet ze je welkom in haar rustige stadsoase, verscholen achter de huizenrij.

Een opvallend poortje in een Mechels straatje. Niets doet vermoeden dat achter het hek een idyllische rustplek schuilt. “Welkom op mijn eiland in het hart van de stad”, lacht bewoonster Martine Ceymeulen als ze de poort opendoet. “Iedereen loopt hier zomaar voorbij, maar dit is mijn paradijs. Ik woon hier ongelofelijk graag.” We wandelen door een steegje naar haar prachtige binnentuin. Haar zonnige achterhuis ligt goed verscholen achter een doorgewone rij woningen. “Ik hoor hier niets van de stadsgeluiden. Behalve de beiaard misschien. Het is hier rustig tussen het groen. Soms is het hier zelfs stiller dan toen ik op het platteland woonde. Hoewel dit maar een rijhuisje van nog geen 50 m² grondoppervlak is, voelt het toch ruim aan. Door het licht dat langs alle ramen binnenvalt,

lijkt het wel een vrijstaande woning. Ook al is het maar vier meter breed”, zegt ze. “Dat komt doordat de oorspronkelijke drie krotwoningen op het perceel ook zo smal waren. Ik moest die breedte aanhouden van de Dienst Stedenbouw.”

TWEDELIJNSPLEK

Het mag een wonder heten dat Martine überhaupt op deze ongewone ‘tweedelijnsplek’ woont. En dat dankzij een vriend met een neus voor oude panden. “Hij had dit perceel ontdekt in een lokale krant. Een van de drie krotten stond te koop voor zeer weinig geld, dus kocht hij het puur voor de locatie. Een jaar duurde het om uit te zoeken wie de eigenaars van de andere krotten waren. Uiteindelijk kon hij de panden kopen en de percelen samenvoegen. Omdat hij het minst bouwvallige huisje van de drie wou renoveren

tot een studentenhuurwoning, was er een bouwaanvraag nodig. Maar nog voor al het papierwerk in orde was, moest hij het pand om familiale redenen verkopen. Mijn dochter en ik waren meteen wild van de plek, vooral door de unieke ligging. Dus besloten we het te kopen en te verbouwen voor haar. Tot zij haar man leerde kennen, een nogal struise kerel. Hij zag het niet zitten om in dit kleine huisje te komen wonen, dus trokken zij naar een andere plek, buiten Mechelen. Ik vond het stekje te mooi om zomaar te verkopen en besloot hier mijn intrek te nemen. Vroeger woonde ik samen met mijn moeder en dochter in een kangoeroewoning in Overijse, midden in het groen. Toen mijn mama stierf, was het tijd voor een nieuw verhaal. Dit plekje in het hart van de stad was ideaal. Ik heb er nog geen seconde spijt van gehad.”

HET IS HIER RUSTIG TUSSEN HET GROEN. SOMS IS HET HIER ZELFS STILLER DAN TOEN IK OP HET PLATTELAND WOONDE

OVERTUIGINGSKRACHT

Martine Ceymeulen is zelfstandig interieurontwerper. Enige architecturale verbeelding kwam bij de verbouwing van het verkrotte perceel goed van pas. “Ik wist wel dat ik iets kon doen met dit lapje grond. Maar dat het zoiets leuks zou worden, durfde ik niet te dromen. De eerste keer op de werf zakte de moed me in de schoenen. Waar ben ik

nu weer aan begonnen, dacht ik. Een brousse was het, meer niet. Overal lagen afvalresten. Matrassen, potten en pannen, tandenborstels, oude schoenen: de binnenplek was jarenlang misbruikt als stort. Het was één grote woestijn met wilde planten en instortende krotten.” Het stadsbestuur weigerde haar bouwaanvraag, omdat die normaal geen tweedelijnswo-

ningen toelaten. Maar bij de Provincie haalde Martine haar slag thuis. “Willen jullie echt dat deze prachtige plek, in het hart van de stad, zo’n puinhoop blijft? Dan moet je mijn bouwaanvraag afkeuren”, overtuigde ze de jury daar.

ROLLS-ROYCE

Uiteraard tekende Martine zelf het plan voor haar vernieuwbouw uit. Ze koos voor een energiebewuste woning met bio-ecologische bouwmaterialen. In concreto: een houtskeletbouw, volledig luchtdicht geïsoleerd met papiervlokken. “Oké, houtskeletbouw is duurder dan een traditionele bouw in baksteen. Maar het bespaart je wel veel slijpwerk voor alle leidingen. En het is makkelijk te isoleren. De muren, het dak en de tussenvloer waren op één dag gevuld met papiervlokken. De douchewanden en de vloeren werkte ik zelf af met Mortex: een pleister op basis

van kalk. Ideaal in combinatie met vloerverwarming. En lekker om op je sokken of blote voeten over te wandelen. Bovendien moet ik het, dankzij de oneffen look, niet dagelijks schoonmaken.” Het schrijnwerk is in hout en aluminium uitgevoerd. “De ramen waren prijzig, maar prachtig afgewerkt met driedubbel isolerend glas. Ik noem ze mijn

DE ORIËNTATIE VAN HET HUIS IS PERFECT. DE HELE DAG DOOR IS ER ZON: 'S MORGENS IN DE LEEFRUIMTE, 'S AVONDS IN DE KEUKEN

HIER IN HET CENTRUM VAN MECHELEN DOE IK ALLES TE VOET OF MET DE FIETS. IK VERBRUIK NU TWEE DERDE MINDER BENZINE DAN VROEGER

▲ Rolls-Royce”, lacht Martine. “De oriëntatie van het huis is perfect. De hele dag door is er zon: ’s morgens in de leefruimte, ’s avonds in de keuken. In de zomer warmt het huis daardoor nogal snel op. Voor ingebouwde zonwering was er geen budget meer. Maar met een overschotje parket timmerde ik aan de zuidkant een terras-overkapping. Die houdt de zon grotendeels tegen. En katoenen gordijnen doen de rest.”

MINDER BRANDSTOF

Martine koos bewust niet voor een passiefhuis maar wel voor een lage-energie woning. Qua verbruik presteert die ook erg goed. “Ik betaal jaarlijks 360 euro voor gas en 300 euro voor elektriciteit. Dat is verwaarloosbaar, zeker in vergelijking met mijn

vorige woning, een oude hoeve middenin de velden. Hoewel een deel werd vernieuwd en extra geïsoleerd, was die toch veel te groot. Bovendien had ik voor alle verplaatsingen de auto nodig. Dat is niet bepaald een duurzaam vervoermiddel. Hier in het

centrum van Mechelen kan ik alles te voet of met de fiets doen. Zalgig is dat. Ik verbruik nu twee derde minder benzine dan vroeger. Ik begrijp dat gezinnen met kinderen graag op de buiten wonen, puur voor het ruimtegevoel. Maar een ecologische keuze is dat niet. Kijk naar mijn woning: het is best mogelijk om comfortabel én aangenaam te wonen middenin de stad. Vandaar mijn pleidooi: woon compacter en maak steden wat kindvriendelijker. Zorg voor meer woonstraten, meer speelpleinen en meer openbaar groen. En investeer in cohousingprojecten met gedeelde tuinen. Het is de efficiëntste manier van samenwonen in de stad van de toekomst.”

WWW.ARCHI-MADE.BE

**BEZOEK
HET HUIS
VAN MARTINE
TIJDENS
ECOBOUWERS
OPENDEUR**

OP 1 EN 2 NOVEMBER
OM 10 U. SCHRIJF JE IN
VOOR EEN BEZOEK VIA
WWW.ECOBOUWERS.BE
CODE: AN2800/02